

I entre les moltes feines que durant aquesta tongada portaria a terme, s'hi trobava la inscripció dels difunts al Llibre-registre municipal (una seixantena de morts a tot estirar, que venia a ser l'1 % del cens d'habitants, xifrat en aquells temps al voltant de les 6.000 persones) cosa que em feia pensar que, proporcionalment, se'n deuri anar ara pels 400 morts anyals, però que en Salvador Canals em diu que no són tants ni de bon troç, cosa que parla a favor de la Sanitat i dels metges que tenen cura de la nostra salut.

I recordo també que, en un moment donat, s'acordà fer la renovació i actualització dels títols dels nínxols del nostre cementiri. Els propietaris presentàvem els títols antics, i els anàvem canviant per uns altres amb la nova numeració dels respectius nínxols que, en endavant, els correspondrien.

Una de les primeres persones que acudí al canvi fou una senyora molt coneguda, que vivia a la mateixa plaça de l'Ajuntament. Vàrem donar-li el títol nou i, al cap de poca estona, tornava tota sufocada a fer una reclamació, en la qual el Secretari senyor

Nicolau Godina —que en sabia un niu— li donaria tota la raó.

I és que el títol nou, en lletra impresa, deia: «Se concede a Don... (nom del titular) ...el derecho funerario de... (i aquí hi escrivíem «del nicho número tal»). Però en el títol antic, la lletra impresa hi afegia: «...el derecho funerario DE PROPIEDAD PERPETUA». I «perpetua» vol dir que «dura per sempre».

Així que a partir d'aquell moment, aquest afegitó IMPORTANTÍSSIM es va seguir posant a tots els títols que es canviarien.

**ALTRA VEGADA
BARCELONA**

No fa massa temps però que l'Ajuntament de la Ciutat Comtal es treia de la mànega una disposició sobre els nínxols que en un espai de vint o trenta anys —si no recordo malament— no haguessin estat utilitzats, amb l'advertiment de revertir al Municipi la propietat dels que incomplissin determinats tràmits, amb el consegüent desnonament dels estadants morosos...

També a Mollet estan canviant les coses en un sentit semblant. La factura d'aquells enterraments que hem consignat abans no contempen la

«propietat perpètua» del nínxol adquirit, sinó que te'l venen només per CINQUANTA ANYS, passats els quals i segons ens informa amablement el Conseller de Serveis senyor Josep M.ª Garzón, una de dos: o els hereus recompren el nínxol, o els «llogaters» aniran a l'osera...

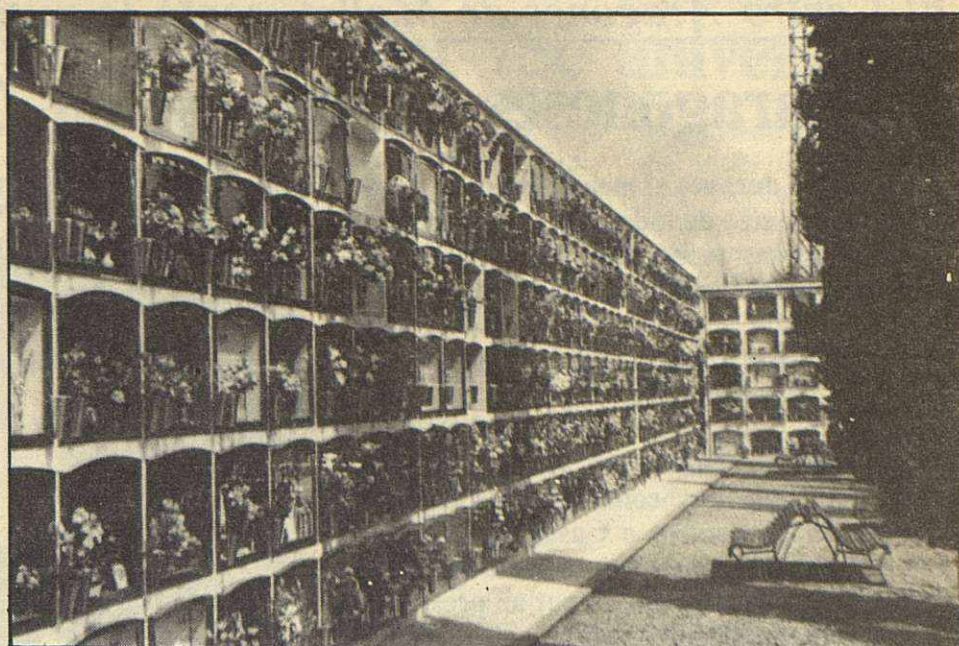
En quant als preus (ara unes 45.000 pessetes) només puc dir que a començaments dels anys 40 vaig comprar al Cementiri vell un pis de dalt (que segons l'Andreu Casí era l'únic que no rebia «filtracions» des de sobre) per 255 pessetes... d'aquell temps, és clar.

N'hauria pogut comprar un parell o més però, quan un és jove, sempre li sembla que això de morir-se «serà una altra època...».

**EL SERMÓ
DE MN. JOAN**

Durant nou anys hem tingut a la parròquia de Sant Vicenç a Mn. Joan Galtés, sacerdot equànim i generalment dolç a l'hora de les seves homilies setmanals.

Li recordo però un sermó de diumenge en que estava alterat i fora de si: fou quan parlà dels ossos

que sortien en enfondir i pavimentar l'Ajuntament el carrer de Sant Oleguer, ossos pertanyents als restes humans d'un antic cementiri sota l'església.

Les seves paraules indignades, que tingueren la virtut de resoldre el «problema» (car els ossos foren recollits i enterrats degudament) no les recordo al peu de la lletra, però venien a dir que de cap manera voldria viure a una població on no es respectaven les despulles dels avantpassats, i on els ossos dels morts anaven llençats pel carrer, com si fossin de

gos o de qualsevol altra bèstia.

I bé: dintre de cinquanta anys —no ho veurem pas nosaltres però sí els nostres fills o els nostres néts— les despulles mortals dels molletsans d'avui es poden veure desnonades dels nínxols que ocupen —com s'hi veieren els cranis dels nostres avantpassats, trepitjats amb indiferència per les sabates dels vianants que passaven pel carrer de Sant Oleguer.

I, sense tenir d'esperar tant, són ben recents els robatoris de metalls i al-

tres objectes de més o menys valor, al Cementiri municipal.

Davant de tot això, no és estrany que prengui peu la idea de la incineració, o que es pensi en donar no solament els ulls sinó el cos sencer perquè l'aprofiti la Ciència.

I no trobareu estrany tampoc que acabi aquest article amb les paraules d'un poeta desenganyat de tot que, ja fa molts anys, escrivia:

«...ya ni en la paz de los sepulcros creo.»

Joan Aliquer

FINISTERRE

SEGUROS GENERALES

Se precisa personal para ampliación de su plantilla en Mollet y pueblos colindantes. Personal del ramo o personal relacionadas con el público. Edad comprendida entre los 25 y 45 años. Buena presencia y don de gentes.

CONDICIONES:

- Contrato mercantil indefinido
- Formación a cargo de la empresa
- Sueldo fijo + comisiones

Interesados llamar al Tel. 593 82 72 de 9 a 13 h.

Anselmo Clavé, 2, 4.ª, 1.ª C

MOLLET DEL VALLES

**Mas
Carreras**

LLIÇÀ D'AMUNT

SELECTE SERVEI

A LA BRASA

Calçotada

Consulti i reservi taula al telf. 841 62 81

els invita a passar els divendres, dissabtes i diumenges, unes vetllades inoblidables amb el seu SOPAR-BALL d'exquisita braseria i acurat servei, a més de bona música, a càrrec dels millors conjunts actuals.

Director «EL CAPI»